

І. Б. Даценко

Дубсон Аркадій Борисович

ДУБСОН Аркадій Борисович (23. 06. 1895, колонія Хортиця Олександрів. пов. Катеринослав. губ. – 22. 08. 1938, Моск. обл.) – сходознавець, дипломат. Закін. один курс Петрогр. психоневрол. інституту (нині С.-Петербург, 1915), 2-у Моск. школу прапорщиків (1917) та один курс сх. факультету Військ. академії Червоної армії (1921). Служив 1915–17 у рос. армії; 1917–18 – на команд. посадах у Червоній армії; від 1919 – в органах ВЧК; від 1920 – на дипломат. роботі: секр. Перс. (Іран.) відділ. Нар. комісаріату закордон. справ, 1921–28 – консул у містах Персії, 1931–35 – повноваж. представник СРСР у Саудів. Аравії. Працював також ректором Ленінгр. інституту народів Півночі (нині С.-Петербург), завідувач відділу друку «Інтуриста», проф. Моск. інституту сходознавства. 26 березня 1938 заарешт., за звинуваченням в участі в антирад. терорист. організації засудж. до розстрілу. Реабіліт. 1956.

Рекомендована література

1. Люди и судьбы. Библиографический словарь востокведов – жертв политического террора в советский период. С.-Петербург, 2003.

Бібліографічний опис:

Дубсон Аркадій Борисович / І. Б. Даценко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-19319>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).